

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718200378
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7718200378.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Olgy Mičietovej, v spore žalobkyne R. R., nar. XX.X.XXXX, S. 93, zast.: JUDr. Bernardom Medárom, advokátom, Humenné, Dubová 2054/4, proti žalovanému SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35910739, Bratislava-Ružinov, Mlynské nivy 44/b, zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, o návrhu na obnovu konania v spore sp. zn. 11C 513/2015, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 11C/6/2018 - 62 z 11.10.2019 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Mení II. výrok tak, že žalovanému priznáva náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%, ktoré je povinná nahradiť žalobkyňa.

Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré je povinná nahradiť žalobkyňa.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že I. konanie zastavuje a II. nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania od žalobkyne.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou na obnovu konania domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila. Konštatoval, že na pojednávaní 11.10.2019 žalobkyňa zobrala po zvážení návrh na obnovu konania späť (keďže dcéry nechceli prísť na súd) a žiadala, aby žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania vzhľadom na skutočnosť, že je dôchodkyňa, pričom poberá dôchodok 328,60 € mesačne, o čom predložila doklad zo sociálnej poisťovne a zároveň uviedla, že žije v dome spolu s dcérou a jej rodinou a okrem toho žiadny iný majetok nemá a nemá ani také finančné pomery, žeby bola schopná zaplatiť trovy právneho zastúpenia aj vzhľadom na jej zdravotný stav a vek.

2.1.Citujúc znenie § 144, § 145 ods.1, § 146 ods.1 CSP a vzhľadom na to, že žalobkyňa vzala späť návrh na začatie konania, súd konanie zastavil.

2.2.K trovám konania uviedol, že o nich rozhodol podľa § 262 ods.1, § 256 ods.1, § 257 CSP (ktorých znenie citoval) a konštatoval, že z procesného hľadiska platí, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby, čím jej vznikla povinnosť nahradiť trovy konania protistrany a poukazom na § 257 CSP má za to, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania v prípade, ak v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne

okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Pri aplikácii tohto ustanovenia je potrebné prihliadnuť aj na pomery na strane strany sporu, ktorej patrí náhrada trov konania, a či táto strana v prípade nepriznania trov konania nebude pociťovať takú ujmu, ktorá by výrazným spôsobom presahovala ujmu, ktorá by vznikla na druhej strane. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s citovaným § 257 CSP tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania a to aj napriek tomu, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vidí v nepriaznivej finančnej situácii žalobkyne. Súd zistil, že žalobkyňa je starobná dôchodkyňa, jej príjmom je starobný dôchodok vo výške 328,60 €. Ďalej z výpovede žalobkyne na pojednávaní 11.10.2019 vyplynulo, že táto žije v dome spolu s dcérou a jej rodinou a iný majetok okrem toho nemá. Vzhľadom na tieto skutočnosti prihliadajúc na dominantné postavenie žalovaného na slovenskom plynárenskom trhu, ktorý podľa internetovej stránky finstat.sk mal tržby za rok 2018 vo výške 237 039 000 € a zisk 97 635 000 €, súd nepovažoval za spravodlivé zaviazť žalobkyňu k náhrade trov konania.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný vo výroku II., ktorým súd rozhodol, že nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania od žalobkyne.

3.1. Toto odvolanie odôvodnil tým, že

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní,
- konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.2. Hoci namieta nesprávnosť výroku II. ním napadnutého uznesenia, rozhodnutie súdu v tejto časti považuje osobitne i za nepredvídateľné a vydané v rozpore s princípom právneho štátu a princípom právnej istoty a princípom legitímnych očakávaní.

3.3. Citoval z bodu 13. uznesenia a konštatoval, že vyššie uvedené závery súdu dôrazne odmieta a tieto nemožno prijať. Má za to, že súd prvej inštancie vo veci náhrady trov konania mal postupovať v súlade s § 256 ods. 1 CSP (ktorého znenie citoval). Ďalej citoval znenie § 146 ods. 2 a § 147 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, či už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napríklad z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného alebo čiastočného (§ 145 CSP, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania § 161 ods. 1 CSP, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť § 161 ods. 3 CSP).

3.4. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 256 CSP, s tým, že dôvody hodné osobitného zreteľa súd prvej inštancie videl v nepriaznivej finančnej situácii žalobkyne. Žalovaný tvrdí, že takéto závery nemožno prijať. V súvislosti s § 257 CSP, ktorého znenie citoval uviedol, že toto ustanovenie neslúži na zmiernenie alebo odstránenie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie § 257 neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zároková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalovaný nemal žiadny podnet na to, aby žalobca podal návrh na začatie konania. Súčasne uviedol, že žalobkyňa podala návrh na obnovu konania v spore 11C/513/2015, t. j. žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu, o ktorom už raz príslušný súd rozhodol, t. j. žalobkyňa iniciovala vznik sporu prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku. Preto i v súlade s vyššie uvedeným nemožno prijať záver o tom, že v tomto spore existujú také dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy by mal byť namiesto postup podľa § 257 CSP, keďže je to práve žalobkyňa, ktorá iniciovala začatie sporu i napriek tomu, že podala žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 11C/113/2015. Žalobkyňa realizovala platby vo vzťahu k nároku uplatnenom v konaní pred okresným súdom č.k. 11C/513/2015.

3.5. S poukazom na uvedené napáda uznesenie Okresného súdu Michalovce z 11.10.2019 a to vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania od žalobkyne a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobkyňu zaviazá zaplatiť žalovanému i náhradu trov konania v plnom rozsahu, alternatívne navrhol, aby odvolací súd vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania od žalobkyne zrušil a vrátil vec

súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V súvislosti s podaným odvolaním si uplatnil právo na zaplatenie trov odvolacieho konania.

4. Uznesenie, okrem výroku o trovách konania, nebolo odvolaním napadnuté a výrok I. nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je povinná nahradiť žalobkyňa.

6. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. a) CSP spočíva v tom, že neboli splnené procesné podmienky, ktorými sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Právna teória rozdeľuje procesné podmienky a) na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia...); c) vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti); d) negatívne procesné podmienky (prekážky rei iudicatae, listispendencie). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

6.1. Žalovaný nepoukazuje na žiadne procesné podmienky, ktoré neboli splnené a žiadne porušenie nezistil ani odvolací súd.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

8. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

8.1. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

8.2. Žalovaný uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že rozhodnutie v napadnutej časti je nepredvídateľné a vydané v rozpore s princípom právneho štátu a princípom právnej istoty a princípom legitímnych očakávaní.

8.3. Odvolací súd je toho názoru, že uplatnený odvolací dôvod je daný.

9. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj § 171 ods.1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

9.1. Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

10. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10.1. Súd použil správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

10.2. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod je daný.

11. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.1.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14.Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15.Prvoinštančný súd rozhodol o trovách konania podľa § 257 CSP, pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval tú skutočnosť, že žalobkyňa je starobnou dôchodkyňou, jej príjmom je starobný dôchodok vo výške 328,60 €, v nepriaznivej finančnej situácii a prihliadol na dominantné postavenie žalovaného na slovenskom plynárenskom trhu, ktorý podľa internetovej stránky finstat.sk mal tržby za rok 2018 vo výške 237 039 000 € a zisk 97 635 000 €, preto nepovažoval za spravodlivé zaviazat žalobkyňu k náhrade trov konania.

16.Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. § 257 CSP, preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad.

16.1.Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (R 82/2006, Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2006, nález G. súdu SR, sp. zn. I. ÚS 248/2010 z 21.10.2010, nález G. súdu SR, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21.2.2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania kedy platí zásada úspechu v konaní.

16.2.V danom prípade súd nevyužil tzv. moderačné absolučné právo a to s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyšší súd SR v rámci ktorej konštatoval, že „§ 150 ods.1 O.s.p. (teraz 257 CSP) neslúži k zmierneniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.“ (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 z 18.1.2012).

16.3.Podľa názoru odvolacieho súdu sa v prípade žalobkyne súčasná existencia oboch vyššie špecifikovaných podmienok nepotvrdila. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, má sa to vykladať prísne reštriktívne.

17.Odvolací súd nezhliadal výnimočnosť prípadu, keďže žalobkyňa bola zastúpená právnym zástupcom a ten ju pred podaním žaloby mal poučiť o povinnosti zabezpečiť dôkazy, preukazujúce jej tvrdenie ako aj o možnosti neúspechu v konaní a povinnosti nahradiť trovy konania.

18. Použitie § 256 ods. 1 znamená, že súd ukladá povinnosť podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania, ale podľa zásady zodpovednosti za zavinenie. Pod zavinením sa rozumie porušenie procesných povinností, v dôsledku ktorých došlo k zmareniu konania. Pri posudzovaní náhrady podľa cit. ust. však treba prihliadať k okolnostiam, za akých k podaniu žaloby došlo. (Nález G. súdu SR IV. ÚS 881/2007).

19. V prejednávanom spore žalobkyňa podala žalobu o obnovu konania, čím nielenže vyvolala spor ale v ňom aj riadne pokračovala a svojim konaním sa pričnila o jeho zastavenie.

20. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na § 251 CSP podľa ktorého sa žalovanému môžu priznať všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s bránením práva. Žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2). V tomto rozhodnutí bude povinný posúdiť všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikli žalovanému v konaní v súvislosti s bránením jeho práva (§ 251), teda musí súd posúdiť, či všetky úkony žalovaného boli podľa obsahu účelné (či sa v nich neopakovali skutočnosti a tvrdenia) a určí ich výšku.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

24. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).